

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Onor. Red. a revistei «Transilvania»
(Str. Șaguna 8) Schimb
Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Potrivit religiei lui Hristos...

De HORIA PETRA-PETRESCU

Societatea Națiunilor a fost pusă, earăș, la o probă grea, zilele trecute.

Două state din America de sud, Bolivia și Paragvayul s'au încăierat, armatele unui stat trecând chiar pe teritoriul celeilalte țări, luând fortăreața, Vanguardia, cu asalt.

În întreagă lumea s'a răspândit vestea: războiul este inevitabil în America de sud.

Cauza? Încă de 50 de ani se ceară cei din Bolivia cu cei din Paragvay, susținând fiecare cetățean, pe baza documentelor, bolivianul că are dreptul la teritorii, eari să-i permită să ajungă, pe calea unui curs de apă navigabil, la Oceanul atlantic; cel din Paragvay că acest drept nu există.

Nu mai voia să cedeze nici Bolivia, nici Paragvayul și așa s'a ajuns la un început de război. Dar amândouă statele își au mandatarii lor la Societatea Națiunilor și amândouă au subscris și recentul pact Kellogg.

«Vossische Zeitung» scria, pe drept cuvânt zilele trecute: «Este o idee în joc. Dacă ar trebui să se probeze că Societatea Națiunilor și pactul Kellogg

sunt incapabile de a împiedeca un război, ar fi catastrofa mult mai mare, decât aceea, care rezultă dintr'un război în America de sud. E vorba să fie judecați zece ani de politică de după război».

«Să sperăm», scria alt ziar de seamă, «să sperăm că această luptă fratricidă se va lichida în curând, că nu va lăsa nici unui partid în cauză sentimentul de a fi răbdut o nedreptate, nici germele unor viitoare războaie».

Noua probă de foc a eficacității Societății Națiunilor urma să se dea. Cine a urmărit conflictul din anii trecuți între Grecia și Italia lui Mussolini știe, că și atunci Societatea Națiunilor a fost mediatoarea, care a adus la rezon părțile, ce voiau să se anihileze.

Ce pași a întreprins acum Societatea Națiunilor? Se ținea tocmai o sesiune la Lugano, în Italia, când s'au revăzut, după — relativ — lungă vreme trei bărbați politici de seamă, cari fuseseră bolnavi: dnii Stresemann, Chamberlain și Titulescu.

În 11 Decembrie 1928 atrăgea o telegramă a lui Briand atenția celor două state asupra datorințelor lor ca puteri semnatare

ale Societății Națiunilor. În 15 Decembrie a fost apelul și mai categoric. În 16 Decembrie, după ce consiliul Soc. Naț. era deja împrăștiat, recomanda dl Briand cu toată insistența să se ia dispoziții capabile de a împiedeca vărsarea de sânge. În 18 Dec. s'au luat, de acord cu secretarul general al Soc. Naț., dl Drummond, toate măsurile ca să se coordoneze acțiunea pacifică a Soc. Naț. cu aceea a Conferenței panamericane și a Argentinei. În 19 Decembrie s'au potolit lucrurile — se delăturase orice amenințare de agravare a conflictului.*

Proba că «Societatea Națiunilor» este o instituție folositoare s'a făcut. Soc. Naț. poate să fie cea societate a popoarelor, care atrage atenția puterilor de stat, gata să se încăiere, asupra grozavelor urmări ale unui război și care este mediatoarea între puterile opuse.

Într'un comunicat oficial din 16 Septembrie 1928, au declarat conducătorii Soc. Naț.: «Sesiunea consiliului ni-a permis de a relua contactul lung timp întrerupt (din cauza de boală a lui Stresemann, Chamberlain și Titulescu —) și de a proceda la schimburi de vederi, cari au

*) După darea de seamă a revistei «L'Europe nouvelle», 22 Decembrie 1928.

fost din cele mai folositoare. Aceste considerațiuni ni-au adus să cugetăm mai mult decât ori când că o politică, ce urmărește concilianța și apropierea țărilor noastre, este cea mai potrivită de a asigura pacea.

«...Săntem deciși să facem tot ce ne va sta în putință pentru o regulare completă și definitivă a dificultăților născute din război și ca să asigurăm astfel pe baza încrederii reciproce dezvoltarea fericită a relațiilor între țările noastre».

Încrederea reciprocă!

De aceea suferim mai mult în zilele noastre — fiindcă lipsește încrederea aceasta reciprocă! Fiecare crede că celalalt nutrește planuri subversive și de aceea sporește armamentul, de aceea e neliniștea, care se repercută în toate domeniile.

De anul nou lansează Coudenhove-Kalergi, cunoscutul propagator al ideii «Pan Europa», un apel și constată: «Tunurile tac — dar lupta își urmează evoluția; armele ei sânt: ura, frica, opresiunea, răzbunarea, minciuna, calomnia, escrocheria, omorul, înarmările, și contra înarmările, alianțele și contra alianțele, revoluțiile și contra revoluțiile. Mobilizarea buneivoințe a popoarelor zace în mâna presei», susține C. Kalergi.

FOIȘOARA

(2)

Problema suferinții omenești

Problema suferinții

I Pentru ce suferim?

Suferința atinge deopotrivă pe omul drept cât și pe omul vinovat. Această egalitate, în fața suferinții, ne izbăște dela prima vedere. Prin reflexiune vom ajunge îndată să avem cheia enigmei. Prin ea vom înțelege că, dacă nevinovatul și criminalul sânt loviți fără deosebire, aceasta nu este sub același titlu.

Într'un caz, misterul durerii răspunde unei legi de preservare, iar în altul, unei legi de ispășire. Într'un caz, remediu e preservativ, într'altul este curativ.

Lupta contra păcatului, contra răului, moral, e marea datorie a omului

înținu curățenie a sufletului, fără de care nu există pentru noi nici virtute nici fericire, este în raport direct cu eforturile noastre pentru a ține răul la distanță de noi, în decursul tentațiunii, sau pentru a-l depărta de noi, după cădere.

Creștinul, e adevărat, posedă un dublu și excelent mijloc de a învinge dușmanul. Dacă el se roagă în luptă, Dumnezeu îi dă biruința, dacă el cere iertare după înfrângere, Dumnezeu îi dă starea de grație. El nu invoacă în zadar meritele lui Isus Hristos, nu se scaldă fără folos în sângele său. Perseverența e asigurată inocentului care-L imploară și iertarea e asigurată păcătosului care se acuză.

Cu toate acestea ar fi mare greșeala a cugeta, că este de ajuns ca cineva să zică către Dumnezeu «Nu mă duce în ispită» pentru a se vedea confirmat în bine, iar preotului «Dă-mi deslegarea» pentru a se vedea purificat de orice întinare.

Grația divină, de sigur, e necesară pentru a nu cădea în păcat sau pentru a ieși din păcat, dar acțiunea sa nu e eficace decât dacă ea este secundată. Dela nevinovăție ca și dela căință ea cere un concurs activ. Ea încoronează eforturile noastre, dar nu le înlocuiește.

Răul și păcatul e în același timp o dizordine și o plăcere. Dizordinea repugnă conștiinței, însă plăcerea satisface pasiunea. Plăcerea e aceea care în ciuda conștiinței ne atrage și ne angajează la dizordine.

Puterea atrăgătoare a plăcerii nu poate fi anihilată decât de puterea repulzivă a durerii.

Să nu blestemăm deci durerea, ci să o binecuvântăm, căci ea este binefacere. Dumnezeu ca creator și ca Mântuitor ne iubea foarte mult. El era prea dornic de curățenia sufletelor noastre pentru ea să cedeze unei îndurări cu totul omenești și

pentru a ne smulge această resursă morală. Conservându-ne libertatea, această condiție esențială a oricărei responsabilități, a oricărei virtuți, a oricărui merit, a oricărei glorii, nu trebuia oare să ne pună la îndemână noastră un asemănător mijloc de a micșora pericolele și de a repara abaterile care s'ar ivi în urma libertății? Lăsându-ne puterea de a păcătuți, oare putea El să ne refuze puterea de a suferi? Nu se chiamă una pe alta în chip necesar? Oare acolo unde amenință plăcerea, nu trebuie să vegheze durerea; și unde plăcerea aduce pierzarea, nu trebuie ca durerea să aducă mântuirea?

Încercarea de a căuta fericirea în rău este pericolul ființei libere, pericolul omului. În paradisul pământesc, natura omenească, în culmea dreptății sale originale, în floarea nevinovăției sale, era slabă înaintea șarpelui care o învăța să nu se su-

(Va să zică nu numai la noi, în România, sânt astfel de stări dureroase, cetitorule!)

Cercați calea pașnică a împăcării! dă alarma, iarăș, Soc. Naț.

Ce să zicem *noi* la conflictul acesta, aplanat pe cale pașnică?

Să nu zimbim, să nu spunem: ce ne pasă dacă s'au încăierat sau nu două țări din îndepărtata Americă de sud!

A fost vorba să curgă, iarăș, sânge *nevinovat* din pricina antagonismelor conducătorilor a două țări, oricât de îndepărtate ar fi ele de România. Și — când au început să bubuie tunurile, când au invadat trupe străine pe teritoriul unei țări — atunci a *învinș*, totuș, *mintea*... nu a războiului, ci a *«omului»*, cea de pe urmă, și Soc. Naț. a fost arbitru, a fost limba dela cântar, care s'a dat de partea păcii, căutând ca *pe cale pașnică* să se rezolve problema, care amenința să secere victime, să pustiască orașe înfloritoare, să facă una cu pământul sdroaba mânilor omeniești. Ar fi fost creștinește?...

Care minte sănătoasă ar putea fi împotriva acestei aplanări vrednice de oameni cu scaun la cap? Și care om nu aplaudă pașii întreprinși de reprezentanții Soc. Națiunilor?

De aceea: bucură-te, cititorule, că s'a aplanat «omeniește» conflictul între îndepărtata Bolivie și îndepărtatul Paraguay — fiindcă *asa este creștinește*, *asa este potrivit religiei lui Hristos*; bucură-te că Soc. Naț. a fost în stare să fie și de astădată, ventilul de siguranță, care a preîntâmpinat explozia; *învață să stimezi și prețuești această Soc. a Naț.* și — pregătește în sfera ta de activitate terenul prielnic pentru o conviețuire cinstită, ochi în ochi, mână în mână, spre binele comun. Așa ești om, în concepția nobilă a cuvântului...

Botezul Domnului în Sibiu

Praznicul Arătării Domnului s'a serbat și în anul acesta în centrul Mitropoliei noastre cu deosebită solemnitate și paradă militară.

Întreg orașul avea aspect de sărbătoare, pavoazat și împodobit cu drapele naționale.

După celebrarea sfintei liturgii oficiată în catedrală de P. S. Sa arhierul *Vasile* cu mare asistență, la ora 1030 procesiunea a pornit dela biserica catedrală prin strada Tribunei, strada Regina, Maria spre piața Regele Ferdinand.

Înainte mergea muzica militară, care atât la mergere cât și la întoarcere a cântat imnuri religioase; urma corul mixt al catedralei, preoțimea celebrantă, apoi sub baldachin I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae*, îmbrăcat în mantia arhierască cu mitra și cârja.

După baldachin urmau domnii Generali cu ofițerii din garnizoană în frunte cu domnul *Găvănescul*, Comandantul Corpului 7 de Armată și autoritățile civile în frunte cu dlul prefect Dr. Coriolan *Ștefan* și un mare număr de credincioși.

În Piața mare, frumos decorată cu drapele naționale, erau postate trupele garnizoanei din Sibiu. În mijlocul pieții, era așezat un podiu pe care I. P. S. Sa s'a oficiat sfințirea apei.

În față erau ridicate trei cruci din blocuri de gheață. Întreaga piață era ocupată de un imens public.

În decursul serviciului divin, când I. P. S. Sa rosti ectenia pentru *Malestarea Sa Regele Mihai*, corul acompaniat de muzica militară a intonat Imnul Regal, iar la finea serviciului divin «În Iordan Botezându-Te Tu Doamne».

Apoi I. P. S. Sa a botezat cu apă sfințită pe cei prezenți. Au fost botezați mii de oameni.

A urmat apoi defilarea trupelor. În decursul defilării I. P. S. Sa a

stropit soldații și drapelul cu apă sfințită.

A urmat întoarcerea la catedrală prin strada Mitropoliei în ordinea în care a purces procesiunea la biserică.

I. P. S. Sa terminând serviciul divin a distribuit anafora și a împărțit binecuvântarea.

În tot decursul procesiunii ninsoarea, ca o mană din ceriu, nu a conținut.

Propagandă culturală la sate

În frunța comună Armeni, județul Sibiu, studenții teologi sibieni din Valea Secașului, au dat în 30 Dec. a. tr. o reușită șezătoare literară.

La șezătoare au luat parte intelectuali din jur și întreg poporul din comună.

Studentul Ion Munteanu, din anul IV al Academiei teologice, expune conferința: «Să iubim mai mult copiii». Arată că copiii sânt trecutul, prezentul și viitorul, și de aceea părinții au datoria să le dea o bună educație, să-i iubească, să se jertfească pentru ei, să-i crească oameni liberi de patimi, oameni cari să aibă personalitate și omenie. Arată greșelile părinților în educația copiilor, stăruiind asupra misiunii ce a încredințat Dumnezeu mamei. Dovedește că la noi copiii găsesc prea puțin de învățat în casa părintească, ba în multe cazuri familia strică și ce clădește școala. După ce combate aceste greșeli, arată ce poate face o mamă. Spune că Măntuitorul a iubit atât de mult copiii și a spus mamei: Lăsați pruncii să vină la mine, că a unora ca aceștia este împărăția corurilor.

Copiii perpetuează virtuțile mamei, zidindu-și personalitatea din tărie și luminile virtuților materne. Mama este permanent în mijlocul copiilor. De aceea ea trebuie să deprindă copilașii cu ordinea, buna cuviință, dreptatea, muncă, ascultarea, premergând cu exemplul, stăruiind cu sfatul părintesc.

Combate luxul și cere ca să fie copiii crescuți în chip simplu. Spune că cele mai puternice mijloace de educație sânt: cuvântul și dojana, dar mai ales exemplul de trai al familiei; pacea familiei și buna înțelegere în-

fluențază extraordinar asupra copiilor. Toate să se facă din iubire, căci oamenii cooperează numai dacă se iubesc; brutalizând pe cineva, îl depărtezi și-l faci să te ocolească și să caute mângâiere aiurea. Toți oamenii mari au avut mame cu suflete mari și inimi pline de iubire, cari și-au crescut copiii în frica lui Dumnezeu și respectul de oameni.

Conferențiarul este îndelung aplaudat.

Studentul teolog Cinezan recitează poezia «Muncitorul», de Petru Dulfu.

Urmează «Ovidiu Șicană», comedie într'un act de I. Basarabescu. Programul este înviorat de corul studenților.

Publicul, foarte mulțumit, a cerut, rugând pe studenții teologi să se prezinte cât mai des cu asfel de șezători.

În entuziasmul lor, studenții au hotărât ca de vacanța Paștilor să dea a doua șezătoare culturală, în comuna Ludoș, rămânând ca în vacanța de vară să cerceteze toate comunele din jur.

Slujbele bisericii noastre și străinii

Amintiri din vremea Mitropolit. Șaguna

În legătură cu faptul că țărani săși au cerut, și în timpul mai nou, să li se facă slujbe religioase de către preoții români, un anonim (M) din *Orăștie* comunică, într'un ziar de acolo, următoarele amintiri:

Nu e pentru prima dată, că sașii loviți de nenorociri elementare ori boale periculoase, recurg la serviciile preotului român. Un caz analog s'a întâmplat în nemijlocita apropiere a noastră, înainte cu mai bine de o jumătate de veac, precum voi arăta în cele următoare:

În comuna Șibot, plasa Orăștie, trăia, pe la anul 1870, preotul ortodox român Ion Armean, bărbat cu ermic și cu totul dedicat chemării preoțești.

Despre acest preot se răspândise vestea, că prin rugăciunile sale tămăduiește tot felul de boale, chiar și bolnavi cuprinși de dăhuri necurate (epilepsie) mântuește. Urmarea a fost că țărani bolnavi alergau din toate părțile la preot, solicitându-i serviciile, pentru care nu pretindea nici o recompensă.

pună lui Dumnezeu. Cine va spune slăbiciunea ei acum, când ea geme în această vale a plângerii, lăsată în prada anarhiei instinctelor, falsificată în resorturile sale cele mai intime, furată de valul poftelor și supusă de violența impulsurilor animalice?

Pentru ea răul are atracții irezistibile. El o încântă, o fascinează cum fascinează vipera o pasere lipșită de mijloacele de apărare. Fără îndoială ea este negarea a ceea ce iubește și aprobă conștiința și triumful a ceea ce ea urește și osândește, dar ce împoartă aceasta sensibilității răscolite și inimii tulburate? Răul nu este el oare răspunsul imediat la apeliurile lor de fericire? Nu este el oare satisfacerea sigură, fără sinchiseală a nevoilor lor imperioase? Nu este el oare bucuria pozitivă, cu un cuvânt, plăcerea? Teribilă plăcere a seducției!

Tentația obsedează viața omenască. Perfida sa dulceată se îmbie tuturor vârstelor. Tentația știe să-și schimbe fața sa, să-și modifice vocea sa și să-și varieze efectele sale. Ea știe să se mlădieze după ideile noi,

să ne satisfacă gusturile noastre actuale, pentru ca să ne înșele mai ușor. Ea ne urmărește în toate fazele existenței noastre. Când păcatul a devenit odios sub un nume, el ni se prezintă sub un alt nume și noi continuăm să-l găsim tot plăcut. Noi nu începem să urâm senzualitatea decât pentru a ne lăsa cuceriti de farmecul orgoliului și nu ne despărțim de orgoliu decât pentru a ceda atracțiunii sgârceniei. Demonul răului mereu ne va provoca până la sfârșit; obosit de război, se va transforma în inger de lumină, atâta-i de strădalnic pentru pierderea noastră, atâta-i de productiv în viclesuguri savante.

Pentru ce să i dăm crezământ? De cele mai multe ori în această luptă neegală, oamenii sânt, vai, învinși. Sânt puțini aceia cari nu lasă urmele și nu deschid inimicii citadela conștiinței lor. Cei mai desăvârșiți, cei mai sfinți înșiși cunosc momente de șovăire și de neexplicabilă slăbiciune. Cuvintele sfântului Ioan, după nouăsprezece veacuri, rămân, cu durere, adevărate: «Acela

care se crede fără păcat, se înșală pe sine însuși». Toți sânt mai mult sau mai puțin criminali, toți sânt mai mult sau mai puțin păcătoși, așa sânt oamenii de astăzi, așa au fost eri și așa vor fi și mâine. Spiritul este vioi, iar carnea este fără putere.

Beția cauzată de răul moral este scurtă, și îndată ce bucuria este epuizată, vin remușcările. Trecând păcatul prin suflet, sufletul este ofilit, întinat, separat de Dumnezeu, de bine, de viață și este hotărât morții. Remușcarea este sentimentul recunoașterii acestei căderi și a acestei morți, este urmarea necesară a oricărei purtări inspirată de patima rea. Atunci când te vezi înjosit și se naște în suflet sentimentul dezonoarei tale, când vezi că ai fost laș și se naște în suflet sentimentul mâniei și în sfârșit când te vezi responsabil înaintea dreptății eterne, se naște în sufletul tău sentimentul de teamă. Omul vinovat, care e atât de energic în a rezista îndemnului inimii de a și înăbuși conștiința alarmată, care e atât de loial în a-și recunoaște profunda

sa mizerie intimă și atât de sincer în a se judeca și a se condamna în chip sever, privește cu grija spre pocăință pentru a afla în ea restabilirea și iertarea sa.

Deci, pentru nevinovăția amenințată cât și pentru căința îngrijorată nu există mântuire decât în durere.

În momentul critic al tentațiunii, sufletul simțindu-se complice al răului fără voia sa, trebuie ca, în partea cea mai turbulentă a lui însuși, dacă vrea ca să iasă cu cinste din luptă, să plaseze mortificația, ca pe o platoșă invulnerabilă, la partea slabă.

Se ofere voluptatea să-i mulțumească corpul său? Un lucru penibil, o senzație dureroasă impusă îl vor menținea în ordine. Pofta care suferă, este o poftă îmblânzită, este o poftă care încetează de a mai fi periculoasă. Suferința fizică nimicește instinctul trupesc, instinctul animalic.

Li întonecă orgoliul mintea? Omul se va supune unei discipline umilitoare care-l va împiedeca de a și găsi plăcerea în propria sa excelență și în disprețul altuia. El se va apleca

În timpurile acelea, de cras analfabetism, o parte a țăranilor se adresa în suferințele lor preoților; ear alta, — poate cea mai mare, — vrăjitorilor, și numai foarte puțini se duceau la doctori, a căror număr era foarte redus: satele abia dacă vedeau într'un an odată pe așa numitul «fălcer» (chirurg), care venea pentru vaccinarea copiilor.

Efectele miraculoase, produse asupra bolnavilor prin slujbele bisericilor noastre, săvârșite de numitul preot, n'au rămas fără influență nici asupra celor de altă lege. Mai ales bolnavii sași, dintr'o comună învecinată Orăștiei, erau cei mai numeroși, cari căutau scăpare de suferințele lor la «popa hăl sfânt» din Șibot.

Costul acesta al sașilor, cum era de prevăzut, nu i-a convenit preotului lor sas, și văzând că nici dojenile sale nu se respectă, se vede că s'a adresat Consistorului luteran din Sibiu, ear acesta Mitropolitului Șaguna, care a chemat la sine pe pâr. Armean.

După întoarcerea sa dela Sibiu, preotul Armean mi-a comunicat următoarele despre decursul audienței sale:

«Am fost primit de Excelența Sa la ora 10 jum. și întâmpinat cu cuvintele:

— Apoi ce-ai făcut părinte cu sașii din R...? Este o arătare contra dumitale, că i-ai desmântat dela legea lor, le insuflă tot felul de superstiții, ba că chiar și pe draci îi izgonești din bolnavii cuprinși de acestea durihuri necurate.

La acestea am dat următorul răspuns:

— «Excelență! Întreaga arătare făcută contra mea este o scornitură săsească; n'am desmântat nici odată vre-un sas să-și lapede legea; dacă ei sânt superstițioși și mai cred, confundând morburile incurabile cu existența de draci în corpurile acestor bolnavi: apoi aceasta nu e vina mea. N'am umblat nici odată după sașii din R... fără ei sașii, au venit la mine să le fac «slujba cum fac la români». Am crezut, Excelență că fac o faptă creștinească împărțându-i de darul ce cuprind sfintele noastre slujbe religioase».

«M'a demis cu cuvintele:

— Părinte în viitor te restrânge pe lângă credincioșii bisericii noastre, și de sași nu te mai ocupa.

și se va încovoia cu forța înaintea a ceea ce îi pare lui inferior și de disprețuit. Suferința morală va nimici instinctul îngâmăfării.

Astfel procedează nevinovăția cu pasiunile care o amenință. Ea răspunde războiului prin război. Ea lasă o rană acolo unde tentația încearcă (pune) o mângăiere. Ea nu așteaptă nici chiar atacul, ci ia îndrăzneț ofensiva și nu i lasă dușmanului nici răgaz, nici odihnă. Dușmanul ei este carnea, ea o răstignește; dușmanul ei este amorul propriu, ea îl măhnește. Biruința se câștigă cu acest preț.

După cădere, sufletul care se căiește, e dornic de a suferi pentru a-și ispăși păcatul. El care, poate, a băut cupa plină a plăcerilor primejdioase ale răului, vrea să bea până la drojdii potirul amar al ispășirilor mântuitoare. El aspiră să urce pe culmile binelui, ale virtuții, dar refuză, prin suferința voluntară, drumul care, prin plăcerea protejată, îl dusesese în prăpastie. Dacă el e ca sufletul lui David adulter și muritor, dacă el e

— Voi împlini cu sfîntenie porunca Excelenței voastre; și, de acum înainte, să se bage o sută de draci în sași, eu nu i voi mai scoate...

Cu un zimbet pe buze, Excelența Sa mi-a întins mâna spre sărutare, ear eu am părăsit sala».

INFORMAȚIUNI

Earș calendarul. Din capitală se anunță că unii preoți de acolo încep agitație pe tema calendarului, hotărând să se ceară revenirea sărbătorilor Paștilor la vechea dată. Cercurile chemate sânt datoare a lua, în fața agitației, o atitudine care să termine definitiv chestiunea.

Congres de reorganizare a cercetășiei române s'a ținut, în 3 Ianuar, în capitală, de față fiind A. S. R. Principele Regent Nicolae, generalul Ion Manolescu ș. a.

Școlare. Se comunică din cercurile guvernamentale, că s'ar fi hotărât concentrarea școalelor normale din 2—3 județe într'una bine organizată; în locul lor vor fi înființate școli profesionale.

Civilizarea administrației. Dl Dr. Al. Vaida-Voevod, ministrul de interne, a dat circulară tuturor organelor în subordine, spunând: O elementară datorie față de patria noastră cere imperios să se introducă cât mai neîntârziat un nou spirit în administrațiile publice. Anul nou trebuie să aducă țării dispariția relelor deprinderi încetățenite la unele oficii publice dela război încoace. Pretorii, notarii și jandarmii satelor sânt cu deosebire avertizați să respecte demnitatea omenească a țăranimii, înconjurând orice atitudine de aroganță în contactul cu publicul. Ei își vor îndeplini datoria procedând civilizat chiar când vor avea de a face cu contravenienții diferitelor ordonanțe. Pedepsa legală are destulă rigoare, ca să mai fie nevoie de sublinierea ei printr'un tratament neomenos. Cei cari vor continua să nu înțeleagă această cerință a noului spirit, ce trebuie să domnească în administrația publică, vor fi îndepărtați fără cruțare din serviciile ce ocupă, căci nu se va admite ca un funcționar al statului, să creeze prin purtarea sa față de pu-

blie, nemulțumiri, în loc să fie factor al armoniei sociale și al întăririi autorității de stat.

RECTIFICARE. În răspunsul P. S. S. arhierului VASILE la felicitările de anul nou pasagiul: «atunci când s'a relevat lumii întrupat» este a se îndrepta: «atunci când S'A REVELAT lumii întrupat».

Caz de moarte. În orașul Breslau a încetat subit din viață compozitorul Hermann Kirchner, fost, după Gh. Dima, dirigent al Reuniunii române de muzică din Sibiu. Reuniunea noastră va păstra cu recunoștință amintirea numelui celui dispărut, care a știut să mențină și să întărească bunul nume al corului ce a dirijat.

Congresul invalizilor, văduvelor și orfanilor de război, din toate gradele, se ține în 24 Ianuar 1929 la București.

Otrăvitorii negustori și cârciumari își continuă munca. După cazurile mortale înregistrate în vremea din urmă, când au murit 10 săteni otrăviți de rachiu, o nouă nenorocire se vestește din capitală: câteva persoane au fost intoxicate cu alcool metilic, fabricat clandestin; patru bărbați și o femeie și-au găsit moartea. Se fac cercetări pentru a descoperi pe criminali.

Regretabil. Din Caransebeș ne vine știrea de necrezut, că venerabilul protopop octogenar Andrei Ghidiu, mergând a doua zi de Crăciun de dimineață la biserică să slujească sf. slujbă, a fost întâmpinat, aproape de catedrală, de un agent electoral, cu înjurături murdare. Individul insultător își va lua pedeapsă?

Cine face instigații? Ziarul rus *Nabat* dela Chișinău publică un manifest, în care poporul basarabean este îndemnat să se opună la introducerea calendarului îndreptat. Numitul ziar rus agită mereu pe chestia calendarului; de aceea I. P. S. Sa Mitropolitul Gurie al Basarabiei a cerut parchetului darea în judecată a *Nabatului*, care face propagandă pentru vechiul calendar și atăță credințioșii să nu mai asculte de capii bisericii. Agitații calendarești se mai anunță din județele moldovene, Făl-ticeni și Dorohoi. Se iau măsuri și

acolo contra agitatorilor, și se țin conferințe explicative în centrele acelor județe.

Era să scape. La închisoarea dela Văcărești stă și jidovul Abraham Lascover, falsificator de bancnote. În ajunul Crăciunului veni un «văr» d'al lui Avram, cu numele Marcu Șor, la Văcărești, s'aducă întemnițatului ceva daruri de Crăciun, să se bucure și el de — Nașterea Domnului... Marcu Șor lăsă coșul cu daruri la Avram, și plecă. După dânsul, peste câteva minute, vine la portar unul cu barbă lungă, albă, și cere portarului să-l lase afară, cu alți oaspeți ce mai erau pe acolo. Portarul nu-și aducea aminte să fi lăsat la intrare pe moșul cu barbă lungă albă, și, părăndu-i lucrul cu bănuială, trase puțin de barba omului: barba se desliplă și eată că «moșul» nu era altul decât jupânul Avram, căruia «vărul» Marcu Șor îi pusese în coș și o — barbă... Înzadar, nu i-a fost scris să scape cu înșelătoria.

Trudă în zadar. De sărbătorile Crăciunului asociația liberucugătătoare din Leningradul Rusiei a organizat 360 de conferințe și festivaluri: spre combaterea religiei creștine; — curat balamuc comunist.

Sectă religioasă? Au parte și vienezii de sectele lor, zise religioase. Cea mai nouă poartă numele de «Ingerii lui Iehovah», — ear «Ingerașii» noi nu sânt alții decât mai mulți jidovi, cari provocându-se la biblie se angajează să nu consume carne (care e scumpă), să nu consulte medici (cari sânt și mai scumpi), — și așa mai departe. Autoritățile au pus, cu toate acestea, sub supraveghere pe «Ingerii lui Iehovah».

Sănătatea copiilor. O revistă igienică dă următoarele sfaturi: Copilul să doarmă destul în odăi bine aerisite; După masă copilul să se odihnească un ceas; Deprindeți copilul să stea la aer liber, să facă băi de soare, să-și fricționeze zilnic corpul cu apă rece; copilul să fie simplu îmbrăcat, ca hainele să nu-l jeneze, să nu-i strângă corpul; Copilul să mănânce fructe multe, legume multe. Să nu bea cafele, vin, alcooluri; Învățați copilul să se joace cu alți copii; Învățați copilul să se servească singur; Nu opriți copilul dela jocul cu alți copii; Nu întristați viața copiilor cu grijile și supărările voastre.

Atât pentru cei cari o înțeleg, cât și pentru cei cari nu o înțeleg, legea suferinții voite e nulă. Ei nu țin nici o socoteală de ea și o resping deopotrivă.

Dumnezeu însă a prevăzut greșala unora și lașitatea altora și Providența sa s'a însărcinat să găsească remediul eficace.

Ea conduce așa fel evenimentele încât să ne pună, mai curând sau mai târziu, în imposibilitate de a scăpa de această necesitate de a suferi. Ea însăși alege suferința care trebuie să ne mântuiască și pe care noi n'am fi ales-o. Ea nu ne cere decât consimțirea la voința sa, și acceptarea relor pe care ni le trimite, pentru a ne asigura de beneficiul acestora.

Oare trebuie să blestemăm sau să binecuvântăm această intervenție salutară care ne contrariază dorințele noastre și care ne încurcă planurile noastre?

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

produce o mulțumire infinită. Atât pentru unul cât și pentru altul, când ele aparțin unei elite creștine, oroarea păcatului devine oroarea plăcerii înseși. Pentru a se conserva mai bine fără prihană, sau pentru a se curăți mai bine, ele fug de orice bucurie și nu încetează de a uza de rigoare asupra lor înseși și asupra corpului lor.

Inteligența acestui mister nu e dată tuturor. Multe spirite sânt închise pentru aceste idei de ispășire și de prezervare prin suferință. Corupți și demoralizați prin obiceiurile lor de tihnă materială, cea mai mare parte a oamenilor sânt incapabili de a se ridica la aceste principii, nu de ascetism, ci numai de morală creștină elementară. Numărul cel mic al celor cari admit această doctrină, e lipsit de obicei de energia pentru a-și conforma cu ea viața în chip practic. Ei admit în teorie că trebuie să facă penitență pentru a distruge păcatul, dar ei continuă să trăiască ca și când nimicirea trupului și penitența ar fi cuvinte zadarnice. Ei nu pierd nici o ocazie pentru a evita o suferință, pentru a găsi o plăcere.

ca sufletul Magdalenii păcătoș, pierdut din cauza moravurilor, el nici când nu va avea să verse prea multe lacrimi, el nici când nu va avea să geamă prea tare, el nici când nu va avea să repare prea mult. Căință, sacrificiu și jertfă visează.

Aceste aspirațiuni către suferința preservatoare și către suferința ispășitoare sânt uneori așa de vehemente în sufletul nevinovat și în sufletul penitent, încât te îngrozesc și când te gândești la ele.

E o nebunie! vor zice, de sigur, profani pentru a se caracteriza pe ei.

Aceste suflete se întrec întru aflarea unui mijloc de a răstigni natura. Lacrimile nu le mai sânt de ajuns, ele vreau sânge, ele își impun într'adevăr chinuri grozave. Ah! Cu cât excită ele mai mult simțul durerii, cu atât mai mult se simt în siguranță, deoarece cu atât mai mult se mărește distanța dintre voința lor și răul moral.

Un suflet simte crescând în el asigurarea iertării, un alt suflet vede strălucind curățenia sa. Aceasta le

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**:

Introducere în sfintele cărți ale

Testamentului Vechiu

de Arhipresviterul-Mitrofor **Dr. VASILE TARNAVSCI** prof. titular la Facultatea de teologie din Cernăuți. Prețul Lei 400.—. La comanda se alătură Lei 20.— pentru spese postale.

In editura Sfintei Mănăstiri-Neamtu, a apărut

Urmarea lui Isus Hristos

Ed. II-a. Prețul 35 lei

Se poate comanda dela **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu, trimițând prețul, plus spesele de poștă Lei 10, prin mandat postal.

A apărut, în a treia ediție, romanul:

MARTIRII,

de **Constanța Hodoș**, cu o prefață de Ion Gorun. București, Tip. I. Copuzeanu.

De vânzare la **Librăria Arhidiecezană**, Sibiu. Prețul 60 lei, și porto.

Dela **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu, se poate comanda

ACAFTISTUL

Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și alte rugăciuni

legat foarte fin, în plus, cu copcii și aurit. Prețul de Lei 400.—

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare

Registre de tot felul

◆ legate și broșate ◆

pentru parohii, bănci, oficii și particulari cu

— prețuri moderate —

Dela **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu, se poate procura

Ancore

poezii religioase, patriotice și altele de **Ioan Al. Bran-Lemény** Prețul Lei 40.—, plus spese postale Lei 10.—

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate, la administrația ziarului:

Telegraful Român

A apărut în ediție nouă:

Frumoasa din Nor

și alte povești, de **E. HODOȘ**. Volumul conține, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase povești din popor. Se află la: **Librăria Arhidiecezană**, în Sibiu. Prețul 60 lei și porto.

Dela **Librăria Arhidiecezană** se pot procura

Notițe despre întâmplările contemporane

de **Ioan cav. de Pușcariu**. Prețul Lei 100, plus spese de poștă Lei 15

Citiți

MEMORIILE

Arhiepiscopului și Mitropolitului

Andrei Șaguna

Au apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustrațiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Șaguna despre fapte și întâmplări momentuoase din viața sa. Se află la

Librăria Arhidiecezană în Sibiu

Prețul: 25 Lei

Au apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**, Sibiu

Cântările bisericești

după melodiile celor 8 glasuri ale sf. biserici ortodoxe, culese, puse pe note și aranjate de

Dumitru Cunțan

Prețul Lei 100, plus spesele postale Lei 15.

Cântări funebreale

pentru cor de bărbați, de:

Dumitru Cunțan

Prețul Lei 30, plus spesele postale Lei 12.

La **Librăria Arhidiecezană**, Sibiu, se găsește de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de **ZOTTI HODOȘ**. *Partea I completă*, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Bănat. Conține:

În partea I A.: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Prețul 20 Lei;

În partea I B.: Prajituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, înghețate, dulceturi, compoturi, numeroase menu-uri ș. a. Prețul: 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult.

A apărut:

Biserica Neamului și drepturile ei

Discurs rostit la discuția generală asupra proiectului de lege a Cultelor, în ședința dela 27 Martie 1928, a senatului român de

Dr. Nicolae Bălan

Arhiepiscop și Mitropolit

Un elegant volum de 120 pagini. Prețul 40 lei, plus spese postale 10 lei. Se poate comanda dela **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu.

Nou!

A APĂRUT:

Nou!

„Mie a vietui este Hristos!”

— Scrieri pastorale —

De **Icon. Dr. Gr. Cristescu**, profesor. Prețul Lei 40, plus spese de poștă 10 lei

Teologie și Sacerdotin

tipul clasic al păstorului ortodox și idealurile pastorale moderne, de **Icon. Dr. Gr. Cristescu**, profesor. Prețul Lei 30—, plus spese de poștă Lei 10

Misionarism cultural

de **Icon. Dr. Gr. Cristescu**, profesor. Prețul 45 lei, plus spese de poștă 10 lei

Se pot comanda dela **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu.

A apărut

în «**Biblioteca bunului păstor**» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului”

Scurte meditații pentru preoți, prelucrate după **A. Huonder**, din limba germană

de

Ioan Moșoiu

profesor la liceul ortodox român «**Andrei Șaguna**» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Prețul Lei: 80.

În zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă tuturor preoților din arhiepiscopia de **Aba Iulia și Sibiu**. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi citit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

La **Librăria Arhidiecezană** se află de vânzare cartea acum apărută

Piccolo

a cunoscutei scriitoare, dna **Constanța Hodoș**. Sânt 19 povestiri pline de farmec. Copiii le vor citi cu mare plăcere. Prețul 40 lei, și porto 12 lei trimis recomandat.

A apărut

în a doua ediție revăzut și completat

Tipicul bisericii ortodoxe

întocmit pentru trebuințele preoților, studenților în teologie și ale elevilor școalelor normale

de

AUREL POPOVICIU

profesor la Școala Normală „**Andrei Șaguna**”

și se poate comanda dela **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu. — Prețul Lei 100, plus spese postale Lei 15.

A apărut:

Povățuitorul Creștinului ort.

de **Pr. Ioan Stefan Popescu**

o minunată cărticică de rugăciuni și povești despre cum trebuie să se poarte creștinul adevărat în biserică. Prețul leg. 40 Lei. Broș. 20, plus Lei 10 spese. Se poate comanda dela **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu.

Dela **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se poate procura

Istoria bisericească universală

și

Statistica bisericească

de

Euseviu Popovici

profesor la Facultatea Teologică din Cernăuți

Curs oral în limba germană, ținut pentru ultima oară în anul academic 1909, revăzut și mai adăugit ulterior

Traducere

de

Mitropolitul Atanasie Mironescu

fost Primat al României

PREȚUL: Volumul I Lei 130—

„ II „ 150—

„ III „ 120—

„ IV „ 200—

plus spese postale Lei 30—.

Dela **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu, se pot procura următoarele **Albume de broderii și țesături românești**, de dna

MINERVA SCHAFFER n. COSMA

Album de broderii și țesături rom. vol. II 600

Caietul I Modele de cusături românești 25

„ II „ „ „ „ 40

„ III „ „ „ „ (8 foi) 80

Se pot trimite și prin poștă alăturând 10 lei spese de poștă.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.